

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 190.

Syvende Session.

56de Møde.

Fredagen den 15de Febr.

(Fortsat.)

van Doekum (fortsat): Betragter man nemlig Sagens Stilling, saa vil man finde, at det Udgangspunkt, den Overbeviisning, som Mindretallet har bestræbt sig for at gjøre gjældende, er, at Statens Forretninger, ved igjennem en længere Arrække at overgives til constituerede Embedsmænd, staae fare for ikke at blive vel udførte, og at dette tilfodt vil udvikle sig derhen, at en saadan Tilstand bliver til Skade for Stats tjenesten. Denne Anskuelse har nu Fleertallet ikke villet gaae ind paa. Men hvorpaa gaaer da Fleertallets Forslag ud? Det gaaer ud paa at tage en Billighedsfølelse i Betragtning, og som Følge deraf at stille de Embedsmænd, om hvem her er Tale, paa en Fod, som er aldeles uoverensstemmende med hvad vi tidligere have kjendt her i Landet, og som ikke er stemmende med noget som helst Princip, som man tidligere har vedkjendt sig her i Thinget (Tscherning: Evertimod, det er i fuldkommen Samstemning med hvad der tidligere er vedtaget her i Thinget). Man har ikke her i Thinget vedkjendt sig noget som helst Princip, hvorved Embedsmænd pensioneres paa een Maade og deres Enker paa en anden. Det er Noget, som aldrig er blevet antaget her i Forsamlingen, og altsaa har jeg Ret til at sige, at det er uoverensstemmende med de Principer, som Thinget tidligere har vedkjendt sig. Seer man nu altsaa hen til, at Mindretallet udelukkende er gaaet ud fra Betragtningen af Statens Interesser, og at Fleertallet er gaaet ud fra

et Billighedshensyn imod nogle enkelte Embedsmænd, da vil jeg spørge, hos hvem er det, at den personlige Interesse har gjort sig gjældende, og jeg antager ikke, at Svaret vil blive tvivlsomt. Hvad Billighedshensynet angaaer, saa erkjender jeg, at dette er berettiget. Imidlertid er det aabenbart, at jeg sætter Statshensynet langt høiere, og, idet jeg føler mig overbevist om, at det Samme vil være Tilfældet med alle Medlemmer her i Thinget, saa antager jeg, at der heri maa være givet et yderligere Moment til, at det foreliggende Uendringsforslag maa finde Billigelse her i Forsamlingen.

Tscherning: Det ærede Medlem, som nu fatte sig, udtalte Noget, som grunder sig paa en Misforstaaelse, hvortil Grunden rimeligvis er den, at han ikke nøie kjender, hvad her tidligere er foregaaet. Han sagde nemlig, at det Princip havde aldrig været fulgt her i Thinget, at give Embedsmændenes Enker anden Pension end den, der tilkommer dem i Genhold til deres Mands Stilling; men vi have gjentagne Gange voteret Pensioner til Embedsmænds Enker, aldeles uden Hensyn til den Pensionberettigelse, som tilkom dem paa Grund af deres Mands Embedsstilling, og i nærværende Tilfælde have vi gjort det Samme med Hensyn til en heel Kategori, som vi ved mange Leiligheder have gjort for enkelte Enker. Principet har altsaa tidligere her været anerkjendt som brugbart og nyttigt. Naar nu det ærede Medlem siger til Fleertallet: Men det er jo altsaa dog personlige Hensyn, der have ledet det, saa spørger jeg: Hvorledes er Fleertallet kommet til dette personlige Hensyn? Der blev forelagt det en Lov, som efter dets, og navnlig efter min ful-